no ſubtili raro:⁊ dimittamꝰ ipm ſub celo do-
nec recipiat radios ſolis ⁊ lune:⁊ dimittamꝰ
ipm donec exiccet bñ:⁊ caue ne veniat ei hu
mectatio ex rore. deinde terat multũ:⁊ fiet
⁊ detur ex eo coclearĩũ vnũ cũ decoctõe dul
cis aq̄. Idẽ Io. Sera. ait:⁊ ſm illõ ꝙ dixit fi
lagrius in pⁱmo ſermonũ ſuoꝝ neceſſe ẽ vt
ſit hircus iuuenis in etate ſua ex eis q̄bꝰ ad
uenerũt q̄ſi q̄ttuoꝛ ãni:⁊ ꝓijciamꝰ in hoc me
dicamine foliũ indũ:⁊ amomũ⁊ ſpicã ⁊ q̄ ſũt
illis ſil'ia donec aromatizetur odoꝛ eius.
¶ Oleũ muſcellinũ a muſco dictũ ẽ:deſcri-
ptio ꝟo ipſiꝰ ſm q̄ſdã ſapientes reperit in anti
dotario. Ga. ꝙ apõ nos nõ eſt. tñ deſcriptio
infra appebit. quidã moder. crediderunt: ꝙ
oleũ balaninuꝫ.i. de granis de been eſſꝫ ole
um muſcellinum:ſed non recte.
Trociſci affodilloꝝ ſm eundẽ in lib. vij. in. c.
de medicina diminutiua carnis ſiue corroſi
ua eiꝰ. ℞. ſucci radicũ affodilloꝝ. ʒ. 5. calcis
viue. ʒ. ij. auripigmẽti. ʒ. j. conficiatur ⁊ exic
centur ad ſolem in menſe auguſti.
¶ Hos tro. in vſu nõ habemꝰ. dñs magr̃ Pe
trus argil. i. c. de medicis corroſiuis hꝫ vnã
aliã deſcri. ⁊ idẽ eſt. Affodillꝰ circa inſtans
affodillꝰ eſt centũ capita:cuius radix cõpe-
tit vſui medicine. idẽ dicit Pet. de creſcẽ. ſꝫ
vterqꝫ falſum dicũt dicẽtes ꝙ affodillus ſit
centũ capita:nã ſi vis videre certitudinẽ. vi
de in antidotario Galieni: i q̄dã ãtidoto: qð
incipit ãtidotũ qð facit epilẽticꝭ. ⁊ibi hꝫ cen
tũ capita⁊ affodillos: qð nõ eẽt ſi eẽnt idem
veritas ãt eſt. affodillus ẽ herba dicta apud
nos porrago pp ſil'itudinẽ folioꝝ:⁊ ſꝫ Pap.
affodillus herba:quã latini albuciaꝫ vocãt
et centum capita eſt vna ſpẽs yringi ſicut pꝫ
apud Serap. in ſuo cap. de yringo.
Trociſci de calce in eodẽ lib. ⁊ in eodẽ capit.
℞. calcẽ viuã pulueriſatã:⁊ cõmiſce cũ mel
le:⁊ cõmixta in olla noua:pone in clibano:⁊
dimitte donec cõburet:⁊ vſui reſeruetur.
¶ Hos trociſcos nõ habemꝰ in vſu. Petrꝰ
argillata in ca. de medicinis corroſiuis ha-
bet vnam aliam deſcriptionem q̄ eadẽ eſt.
¶ Calx ſm Gulielmũ placẽtinũ per calcem
ſignificamꝰ cinereitatẽ corpoꝝ lapidoſorũ:
⁊ oſtracoꝝ extinctã ⁊ nõ extinctã. Auer. in
quinto colł. ait. mura id eſt calx viua. et eſt
calx lapis decoctus.
¶ Superno numine ducti cõpleuimꝰ ſermo
nem in ſectionẽ trociſcoꝝ plixã aliq̄ãtiſꝑ
veꝝ cõpedioſam ſupra modũ :erit vero nũc
ſermo noſter circa diſtinctionẽ ſief ſm men
tem diui Io. Meſue ⁊ Raſis.

¶ De ſief ſm ſentẽtiã Meſue ⁊ raſis.
Sief citrinuꝫ. Meſue in ſua practica in
ca. de obtalmia. ℞. climie lote : deinde
aduſte ⁊ extincte in lacte mulieris. ʒ. viii. ce
ruſe lote. ʒ. xvi. croci. ʒ. iiii. opii. ʒ. i. draga-
ganti. ʒ. ii. aque pluuialis quod ſufficit vte-
re cum albumine oui.
¶ Sief vero apõ nos eſt cõfectio ocularis
formata ad modũ nuclei dactili q̄ fricat ſuꝑ
cotẽ cũ aliquo liquore cõueniẽti. hãc medi-
cinã quidã collirĩũ vocant.
¶ Climia ſeu cadimia vt apõ Dia. dr̃ ꝙ bo-
na eſt cipria ⁊ botriades : ⁊ q̄ ſpiſſa fuerit.
Sera. ca. de climia inquit ꝙ eiꝰ ſpecies ſunt
due:eſt lapis repertus in cipro in curſibus
aquarũ ⁊ eſt petroſa:⁊ melioꝛ alijs ſpeciebꝰ
climie:⁊ alia generatur in fornacibus: ⁊ ag
gregatur in cecto fornacis quando purga-
tur es:⁊ generat ex ere quãdo ponit in for-
nace:⁊ liquefit:nã reſoluit fumꝰ ab eo. ⁊ ad-
heret pietibꝰ fornacis in tecto eiꝰ ⁊c. ſm mo
dernoꝝ opinionẽ climia eſt fuligo vł fumꝰ
qui adheret ſuꝑioribꝰ partibus fornacis in
purificatiõe auri ⁊ argẽti:vel alioꝝ. vñ dici
tur. climia auri vel argẽti: de qua vide in. ii.
cañ. Aui. qui. c. de vtraqꝫ facit. ille lapiſ quẽ
dixit Sera. credo ꝙ ſit lapis dictus a vulgo
calamina:ſeu calaminarias : de q̄ tingit es.
¶ Modꝰ aũt lauãdi climiã:⁊ adurẽdi habe
tur in libro primo qui dicitur albucaſis i li
bro in capitulo de modo preparandi lza
timiã. i. tuciã. nã climia eſt ſpẽs tucie:⁊ pre-
parat ſicut tucia etiã. Sera. in ca. de tucia hꝫ
modũ lauãdi tuciã:⁊ dicit abluit ſic climia:
lauatur etiã tucia ſimiliter ⁊ in iſta materia
lauatur ipſa cum aqua roſata.
¶ Ceruſa. i. biacha q̄ ſatiſ eſt nota de modo
abluẽdi docet ſeruitoꝛ in ſuo primo li. ⁊ eiꝰ
modus iſte eſt tere ceruſam in aq̄ ſepe. ⁊ ꝓij
ce ſupra aquã ſepe. ⁊ fiat hoc ſepe tandiu ꝙ
nõ appareat ſuꝑ aquam aliquid putredinis
deinde collige:ſicca ⁊ reſerua:⁊ bõa ceruſa
eſt q̄ multum eſt cãdida ⁊ partes eius ſunt
de ſe clare:⁊ quãdo tãgis eã digito inuenı-
es ꝑtes eius lenes ſine aſperitate.
Sief roſarum ibidem. ℞. foliorum roſarum:
ſcilicet rubearum. ʒ. xv. croci. ʒ. viii. opij. ʒ. ii.
ſpice inde. ʒ. ii. gummi arabici. ʒ. viii. aq̄ plu-
uialis quantũ ſufficit.
Sief album. Raſis in nono almanſoris. in ca
pitulo de obtalmia. ℞. ceruſe ablute. ʒ. x. ſar
cocolle groſſe. ʒ. iii. draganti. ʒ. i. opij. ʒ. 5. fi-
ant ex eis forme lenti ſimiles.
¶ Iſtud ſief apud nos nõ eſt multũ in vſu:
et eius modus eſt duplex. videlicet quod

ipſum poſſumus facere cū opio ⁊ ſine opio. ſi cū opio facere voluerim⁹ addatur de opio in pōdere. vt dicit compoſitor: ſin autē ſine opio facere voluerꝫ nō ponitur aliquid opij Meſue in ca. de obtalmia habet multas deſcriptiōes: quarū vna eſt deſcriptio filij zacharie q̄ eadē eſt niſi ī vna re: hoc eſt ꝙ Meſue hꝫ amilū. Raſis xo nō. im reliqs ſūt idē

¶ Sarcocolla ſm Aui. eſt gūmi arboris ſpinoſe: ⁊ in ipſa eſt amaritudo: ⁊ melior ex ea eſt illa q̄ ad citrinitatē declinat: ⁊ eſt ſimilis olibano. i. thuri. medici noſtri dixerunt ꝙ hāc medicinā in collirijs nō oportet ponere ſi nuutrita. nō fuerit ī lacte aſine. Et ei⁹ modus iſte eſt. accipe de ſarcocolla bona alba groſſa: ⁊ pone eam in vaſe vitreo amplioris orificij: ⁊ mulge ſuper eā lac aſininū in quātitate pauca ne infundaꝛ in ea: ⁊ liqͣfiat: ſed remaneat ſic: ⁊ pone ſubito ī ſole: vt cito deſiccetur: ⁊ quādo erit ſicca: ⁊ oportet vt iterꝫ mulgias ſm quantitatē prioris: ⁊ ſemper caueas ne cooperias eaꝫ lacte: ne aceſcat lac anteq̄ꝫ deſiccetur ⁊ deſtruaꝛ ⁊ fac ita quater ⁊ cum hoc feceris ſicca bene ⁊ conſerua: ⁊ ſi nutrire volueris in lacte mulieris eadē forma ⁊ modo facias.

Sief de thure ſm eundē in nono Almāſoris in ca. de vlceribus oculorꝫ. ℞. armoniaci: ſarcocolle. ana. ʒ. ſ. thuris. ʒ. x. croci. ʒ. ij. cōficiantur cū mucillagine fenugreci: ⁊ fiant ex eis ſief.

¶ Iſtud ſief nō eſt valde in vſu. Meſue in cap. de vulnerib⁹ ⁊ vlcerib⁹ oculorū hꝫ vnā aliā deſcriptionē que eadem eſt.

¶ Thus vero eſt olibanum de quo ſupra in troc. de olibano.

Sief de plumbo ſm eūdē in eodē cap. ℞. plūbi aduſti antimonij: tucie ablute calcucecumenon gūmi ara. dragāti. aā. ʒ. viij. opij. ʒ. ſ. terantur: ⁊ cū panno ſericino. i. de ſerico qui ſit ſubtiliſſim⁹ cribellēter ⁊ conſpergantur ex aqua pluuiali: ⁊ fiat ex eis ſief.

¶ Iſtud ſief in vſu nō eſt. Meſue in cap. de vulnerib⁹ ⁊ vlceribus oculorū habet vnam aliā ex auctoritate filij zacharie. i. raſis que eadem eſt.

¶ Plumbū ſpecies eſt antimonij. Plini⁹ vocat plumbū quandā egritudinē oculi q̄ curatur cū quadā herba que grece dicitꝛ molēdina qꝺ eſt dictu plūbago. Auic in ſcꝺo dicit alaunoch ⁊ alahabat vtrūqꝫ ē plūbū nigrū in quo eſt ſubſtātia aquoſa multa quā cōgelauit frig⁹ Modū autē aduſtiōis ei⁹ docet bulchaſis in lib. i. q̄ eſt iſte. ℞. laminas plūbeas: ⁊ pone in olla fictili: ⁊ piſce ſuper eas parū ſulfuris radēdo ipm ſulfur ſuper eas deinde accipe alias laminas plūbi: ⁊ pone ſup prunas: ⁊ iterū radas ſup eas de ſulfure ⁊ iterū alias laminas ſuppone ⁊ ſulfur rade ⁊ fac ita quouſqꝫ olla ſit plena. deinde accēde ſup eas ignē: ⁊ quādo videris plumbū inflammari oportet ꝙ cōmiſceas cū virga ferrea dōec plumbū cōuertatur in cinerē. ita ꝙ nihil remaneat de ſubſtātia plūbi qn ſit totū in cinerē cōuerſuꝫ: ⁊ quādo erit ita aufer ab igne ⁊ dimitte infrigidari: ⁊ oportet ꝙ ille qui hoc facit cooperiat faciem ſuam: nam odor multum nocet: ⁊ ſic vtere.

¶ Antimoniū vena eſt terre ſimilis plūbo: ſed antimoniū teritꝛ ⁊ nō funditꝛ. plumbū vero funditꝛ ⁊ nō teritꝛ. Diaſ. vocat ipm ſtibum ⁊ inquit ſtibus formoſus eſt ⁊ lucidus: ⁊ qui radioſus apparet cū fractus fuerit: ⁊ guſtu ſalſus ⁊ fragilis nihil habens terroſum aut ſordidū hunc multi obtalmon nominā̄t: hec eſt medicina ocularis: que eſt ſatis nota

¶ Tutie vero nomē cadit ſup tres res: prio ſup id de quo Auic. in ſcꝺo cañ. pprīū cap. facit ſub noīe tutie. Et Dia. ſub noīe ponfolix. cui ſunt due ſpēs: vna quarū dicitꝛ ponfolix a Dia. alia ſpodiū: q̄ ab Aui. dicitꝛ ſuccudus: ⁊ ambe ſunt fuligo ex fumo eleuato ī fornace in qua fit auricalcū: ⁊ eleuaꝛ ille fumus a lapide calaminaris: quo extingitur: ⁊ fit auricalcū. moderni gñaliter loco ſpodij vtunꝛ oſſe elefantis cōbuſto Gal. in octauo ſimpliciū dicit chadimia. ideſt tutia ꝺ modo ipſam abluendi vide albuchaſiꝫ ī li. i.

¶ Calcucecamenon. i. es vſtū. ⁊ eſt nomen compoſitū a charcos: qꝺ eſt es cecamenō incēſum. Dia. in cap. de ere. dicit es vſtum qꝺ alij calcucecamenon vocant. Circa inſtans es vſtū. i. calcecumenon. Auerroys in qnto collꝛ. ait calcecumenon. ideſt es vſtuꝫ. idem ait Leonar. de p̄da palea in ca. de vlcerib⁹ putredinis. ⁊ ſic eſt ſm veritatem. modū aduſtionis eius docet Diaſco. in proprio cap. de ere. ⁊ idem facit Serap.

Sief rubeū. ſm eundē in nono almanſ. in ca. de ſcabie ⁊ ſebel. ℞. ematicis colcotar combuſti. i. vitrioli citrini ana. ʒ. iij. eris vſti. ʒ. ij mirre croci aā. ʒ. i. piperis lon. ʒ. ſ. cōſpergātur ex vino veteri: ⁊ fiant ex eis ſief.

¶ Iſtud ſief in vſu nō eſt: ⁊ dicitꝛ rubeū a colore ipſius ꝑpter lapidē ematitē. i. ſanguinariū q̄ ibi ingreditꝛ. meſue in cap. de ſcabie oculorū hꝫ vnā aliā ꝺſcriptionē: ⁊ loco ematitis habet ſedenegi. quod idem eſt.

Sief viride in nono almāſoris in ca. de vngula. ℞. ziniar. ʒ. iij. cholcotar. vſti. ʒ. vi. arſeni

el rubei baurach: ſpume marꝫ añ. ʒ. j. ſalis ar
monia. ʒ. ſ. armoniaci. ſ. gũmi. ʒ. ii. armonia=
cũ in ſucco rute diſſoluat̃ ⁊ ſpẽs ex eo ↄſper
gant̃. ⁊ fiãt ex eis ſief. eſt eñ mirabile.

¶ Iſtud ſief apð nos nõ ẽ in vſu. me. ĩ. c. de
ſcabie oculoꝝ hꝫ vnã deſcri. ⁊ eadẽ eſt.

¶ Ziniar. i. erugo eris. Liber q̇ ðr bulchaſis
in lib. primo docet modũ faciẽdi ipm: ⁊ ablu
endi ⁊ colligẽdi ex eo qð eſt bonũ. Aui. in ſe
cũdo cañ. de ziniar ca. facit: ⁊ dic̃ ſpẽs faciẽ
di ziniar ſunt cũ exaſpſione eris in fece ace
ti: ⁊ rorati͠oe limature ei⁹ cũ aceto: ⁊ ſepultu
ra ipius ĩ loco humoroſo: ⁊ inclinat̃ vas ere
um ſup vas in quo eſt acetũ. ⁊ dimittat̃ quo
uſqꝫ ĩ ipo fiat ziniar. Auer. in. v. col. dicit. zi
niar. i. viride es. ⁊ ſic eſt ſm veritatẽ. Me. lo
co eius hꝫ florẽ eris ⁊ idẽ nõ eſt: vt dicit Si
mõ Iañ. veꝝ hodie vnũ pro alio ponitur.

¶ Spume marꝫ ſm A. ⁊ Se. ſunt q̇ñqꝫ ſpẽs
Idẽ dic̃ Dia. ꝙ ipam vocãt alciontũ. ſm Pl.
q̇ ſil̃r vocat. q̃ttuor ſpẽs tñ deſcribit Gal. in
tractatu primo de meminri: in ca. de ſcriptis
in alopicia ⁊c̃. ait adarchã. ⁊ in medio eoruꝫ
eſt vocata ſpuma marꝫ: Din⁹ florẽ. in lib. ii.
in cap. de cura ſcrofulaꝝ dicit pumicꝫ. i. ſpu
me maris: ſꝫ nõ mihi plꝫ. nã vera ſpuma ma
ris eſt ſpiſſa ſolida grauis hñs odorẽ piſciũ
putridorum ſimilis ſpongie: ⁊ inuenitur in
littoribus maris.

Sief de calcãto ibidẽ. ℞. eris vſti calcãti. añ.
ʒ. ſ. ziniar. ʒ. ii. ſalis armoniaci: baurach: ar
ſenici ſublimati añ. ʒ. j. terantur. ⁊ ꝑ ebdoma
dã vnã dimittãtur: deinde fiant ex eis ſief ⁊
fricetur vngula cum eis.

¶ Iſtud ſief in vſu nõ eſt Guil. lõbard⁹ vt
dictũ fuit deſcribit troc. de calamẽto. i. ð cal
cãto. ⁊ idẽ ſunt cũ ſief de calcãto: ſed. non re
cte. Nã aliud eſt ſief: alið ẽ trociſcus vt oſtẽ
ſum fuit.

¶ Calcãtũ apð Aui. in. c. de attramẽto eſt
vitriolũ viride. Idẽ facit alið capl'm de cal
cãto. Io. arculanus in ca. de vngula dic̃. cal
cãtũ. i. vitriolũ viride idẽ dicit Gal. in. viii.
ſimpli. ⁊ idẽ Gal. dicit: calcãtos. i. eris flos
⁊ eſt nomẽ cõpoſitũ a calchas grece qð ẽ es
antos ꝟo flos. vñ calcãtos. i. eris flos. ſꝫ cal
cãtũ eſt vitriolũ viride de quo fit encaſtrũ.

Sief de fellib⁹ in. ix. almã. in ca. de aq̃ deſcen
dẽte in oculũ. ℞. fellis gruis: fellis ſabot: fel
lis tecini. fellis accipitrꝫ: fellis aq̇le: fellis ꝑ
dicis oĩm ſiccorũ vnũ aut plura ſumant̃ quo
qꝫ ꝑ oibus. ʒ. x. iſtoꝝ ſiccoꝝ euforbij colloq̇n
tide: ſerapini oium aũ. ʒ. j. trita aggregẽtur
ex ſucco feniculi teneri: ⁊ mittant̃ in oculos

¶ Iſtud ſief nõ eſt valde in vſu: ⁊ hoc venit
q: ſimplicia q̇ in eo ĩgrediunt̃ difficilia ſunt
inueniri t̃pe debito. aliter magis in vſu eẽt
Me. ĩ. c. de debilitate viſ⁹ ait. inq̇t Gal. fella
oĩa abſtergũt oculũ: ⁊ clarificãt viſuꝫ: ⁊ eli=
gant̃ ex aĩalibus ibi dñs meſue allegat que
dam ſimplicia que etiam in iſto ſief ingredi
unt̃ de quibus infra.

¶ Grus eſt auis volatilis. cuius forma om
nibus nota eſt.

¶ Sabot eſt piſcis. nã me. dicit et ex piſci=
bus eſt fel ſabot q̇d ſit gñaliter ignoratur.
Bartho. mõtagnana in ſuis ↄſilijs. in conſi
lio de medicis cõis iuuamẽti ad nocumẽta
ſtomachi viſus ⁊ audit⁹ in quodã colirio bo
no hꝫ fellis ſaboth: ⁊ inq̇t ꝙ eſt piſcis noia
tus luci⁹. idẽ in cõſilio ad malã cõplexioneꝫ
frigidã ⁊ humidã ſtomachi ⁊c̃. dicit fellis pi
cis ſabot: ⁊ eſt lucius vl̃ vairol⁹. iſta verba
nõ cõuenũt eſſe idẽ. nã aliud eſt luci⁹ aliud
aſt vairol⁹. verũ aũt eſt ꝙ ipe ẽ vairolus: et
eſt piſcis noiatus labrax. ⁊ hꝫ plura noia ſꝫ
ꝓuincias: nã ſabot apð romanos vocat̃ ſpi=
nula a venetꝫ vairol⁹: ⁊ ab alijs louacius.

¶ Accipiter auis ẽ quã nos in manu porta=
mus in ciuitatib⁹ ac alijs locis. Iſi. ait. acci
piter ðr accipetris ab capiẽdo. ẽ eñ auis ra
piẽs altas: auis auida. ideo vocat̃ accipiter
hoc ẽ raptor q: rapit. ſi q̇s accipit ipꝫ. fertur
aũt accipitres circa pullos ſuos ipios eſſe.
nã dũ viderit eos poſſe tẽtare violat⁹ nullaſ
eis ꝓbẽt eſcas: ſꝫ verberãt pẽnis. ⁊ a nido ꝓ=
cipitãt: atqꝫ a tenero cõpellũt ad ꝓdã ne for
te adulti pigreſcãt. vñ hec auis ſatꝫ nota ẽ.

¶ Aquila ẽ auis ex volatilib⁹ quã dñi itali
ci ꝑ ſigno victorie portãt. Mel. idẽ laudat.
hec ꝟo auis repitur in ꝑtibus indie: ⁊ iuxta
littora oceani. etiã inuenit̃ apð nos tñ raro.
Sera. facit ca. de lapide aquile: ⁊ inq̇t ꝙ eſt
lapis ind⁹ q̇ qñ agitatur audit̃ intra ipm la
pillus ali⁹: ⁊ minera eius eſt in mõtibus in=
die inter chinoas ⁊ ſaradi. ⁊ greci noiant eũ
antarrõt: ⁊ expoſitio ei⁹ ẽ alleuians partuꝫ.

¶ Perdix auis ẽ q̇ gñe eius cortunix nũcu=
pat̃ eſt eñ auis q̇ ſatis nota ẽ. hec apud A.
in. ij. cañ. vocat̃ cubugi. Gentilis ſup tertio
cañ. de cura lubricitatis ſtomachi ait. cubu
gi. i. perdix. Simõ ianuẽ. ait. cubugi ar̃. per
dix ⁊ algel. Itẽ Mat. ſil. in lr̃a. c. ait. cubugi
i. ꝑdix Io. angli. in. c. de debilitate viſus: et
cecitate accidẽtali inq̇t. ℞. fellis galli aut ꝑ
dicis: aut faſiani q̇ vocat̃ alcubugi a Me. et
ꝙ cubugi ſit capo ſeu gall⁹: ⁊ ex hoc colligi
vr̃. nã Aui. in. ii. cañ. ĩ. c. harmel allegãs ver
ba Dia. dicit ꝙ ipſa trita cũ melle ⁊ vino: et
felle alcubugi ⁊ gallinarum. ſed patere po=
teſt legenti ꝙ Diaſco. in loco allegato non
habet fel alcubugi: ſed caponis. Serapio